

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Relatio Abbatis Iordanis de tribus Sarracenis, qui se inuicem interfecerunt.
Capvt. CLV.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

Dicebat Abbas Iordanes solitarius: Tro-
 mul Anachoretæ perreximus ad Abbatem
 Nicolaum in torrentem Betasimum (lo-
 ter sanctum enim Elpidium, & monasteriū, quod
 dicitur peregrinorum, in spelunca morabatur) in-
 uenimusque cum illo secularem quendam. Lo-
 quentibus autem nobis de animæ salute, dixit
 Abbas Nicolaus seculari: Dic nobis & tu aliquid.
 Respondit secularis, & ait: Quid vobis prodesse
 possum? Vtinam vel mihi ipsi prodesse valeam.
 Dixit ei senex: Profus aliquid dicturus es. Tunc
 ait secularis: Habeo vigintiduos annos, ex quo
 præterquam sabbato, & Dominico die nunquam
 me sol comedentem vidit. Eram autem mercen-
 rius in villa diuitis hominis, iniqui, & auari, cum
 quo mansi annis quindecim, die, noctuque ope-
 rans, neque mercedem mihi reddere volebat, sed
 per annos singulos affligebat non mediocriter. I-
 taque dixi in me ipso: Theodore, si toleraueris huius
 virum, pro mercede, quam tibi debet, cælorum Re-
 gnum tibi præparabit. ¹ Seruaui autem & corpus
 meum mundum à muliere vsque in hodiernum
 diem. Hæc nos cum audiuissemus, magnifice zelati
 sumus.

¹ *Quid dicis, hereticè, quid seruare virginitatem
 dicis esse impossibilem?*

*Relatio Abbatis Iordanis de tribus Sarracenis,
 qui se inuicem interfecerunt.*

Dicebat & hoc nobis de Abbate Nicolao Ab-
 bas Iordanes. Narrabat, inquit, senex, quia
 imperante fidelissimo Imperatore Mauri-
 103

tic, quando Namanes Sarracenorū nationis Dux
 prædam egit, cū circuirem ego prope Arnonē,
 & Aidonem, aspicio Sarracenos tres habentes se-
 ctum vnum adolescentem valde formosum, an-
 norum ferme viginti, vinctum, atque captiuum.
 Vt ergo vidit me adolescens flere cœpit, & orare,
 vt ab eis illum acciperem. Ego autem Sarracenos
 rogare cœpi, vt dimitterent eum. Vnus autem il-
 lorum Græco sermone respondit, & ait: Non di-
 mittimus eum. Et ego rursus illis dixi: Accipite
 me, & hñc dimittite, quia fatigationē nō sustinet.
 Ait mihi & ipse rursus: Non dimittimus eum. Di-
 xi eis tertio: Vel pretium pro illo non accipitis?
 Date mihi illum, & quicquid petieritis, ego affe-
 ram vobis. Respondit: Non possumus tibi dare
 illum. Sacerdoti enim nostro promissimus, quia si
 quid pulchrum cœperimus, offeremus illud ei,
 vt ipsum in sacrificium offerat. Sed vade iam. Nā
 si moram feceris, caput tuum in terram projici-
 am. Tunc ¹ prostratus ego humi dixi: Saluator
 noster Christe Deus, saluum fac seruum tuum. Et
 continuo tres Sarraceni dæmonio repleti, euagi-
 natis gladijs se inuicem conciderunt. Assumensq;
 ego adolescentem in speluncam meam, refoui il-
 lum, & iam noluit recedere à me, sed renunciās
 seculo, cū septem annos in habitu monastico
 impleffet, & requieuit. Erat autem genere Tyrius.

¹ O magnam vim orationis cum prostratione.

Responsio cuiusdam Senis ad duos Philosophos.

CAPVT CLVI.

DVo Philosophi venerunt ad senem, & orabāt
 eum, vt eis verbum ædificationis diceret. Se-
 nex verò tacebat. Rursū Philosophi dixerunt: Ni-
 hil respondes nobis, pater: Tunc senex dixit eis:

Quòd